

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2022. november 17.*

„Előzetes döntéshozatal – EUMSZ 34. és EUMSZ 36. cikk – Áruk szabad mozgása – Szellemi tulajdon – Európai uniós védjegy – (EU) 2017/1001 rendelet – 15. cikk – A védjegyoltalom kimerülése – Az Európai Gazdasági Térségben (EGT) történő forgalombahozatal – A védjegyjogosult hozzájárulása – Az áruk védjegyjogosult által vagy az ő hozzájárulásával történő első forgalombahozatalának helye – Bizonyítás – 2004/48/EK irányelv – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – Hatékony bírói jogvédelem – Bírósági határozatoknak az érintett árukat nem nevesítő rendelkező része – Végrehajtási nehézségek – A végrehajtás tárgyában hatáskörrel rendelkező bíróság előtti korlátozott jogorvoslat – Tisztességes eljárás – Védelemhez való jog – A fegyveregyenlőség elve”

A C-175/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2021. március 17-én érkezett, 2021. február 3-i határozatával terjesztett elő

a **Harman International Industries Inc.**

és

az **AB S. A.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, D. Gratsias, M. Ilešič (előadó), I. Jarukaitis és Csehi Z. bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Harman International Industries, Inc. képviselőjében D. Piróg és J. Słupski, adwokaci,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

- az AB S. A. képviselőjében K. Kucharski és K. Sum radcowie prawni,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében É. Gippini Fournier, S. L. Kaléda és B. Sasinowska, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. június 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 36. cikk második mondatának az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 15. cikkének (1) bekezdésével, valamint az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet az Egyesült Államokban székhellyel rendelkező Harman International Industries, Inc. (a továbbiakban: Harman) és a lengyelországi székhelyű AB S. A. között, több európai uniós védjegy bitorlása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2017/1001 rendelet

- 3 A 2017/1001 rendeletnek „Az európai uniós védjegyoltalom tartalma” című 9. cikke értelmében:
„(1) Az európai uniós védjegy lajstromozása a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít.
(2) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki az engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban olyan megjelölést használ, amely:
a) az európai uniós védjeggyel azonos, és azt az európai uniós védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják;
b) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, és azt olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, amelyek az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonosak vagy azokhoz hasonlóak, ha a fogyasztók a megjelölést az európai uniós védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzetársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez;

c) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, függetlenül attól, hogy azt az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos, azokhoz hasonló vagy nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, feltéve, hogy az európai uniós védjegy jóhírnevet élvez az Unióban, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az európai uniós védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

(3) A (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen:

[...]

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás kínálása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

[...]”

4 E rendeletnek „Az európai uniós védjegyoltalom kimerülése” című 15. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Az európai uniós védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ezzel a védjeggyel ő hozott forgalomba, vagy amelyeket az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben.”

5 Az említett rendeletnek az „Alkalmazandó jog” című 129. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az európai uniós védjegy bíróság e rendeletet alkalmazza.

(2) Az e rendelet által nem szabályozott, védjegyre vonatkozó valamennyi kérdésre az érintett európai uniós védjegy bíróságnak a vonatkozó nemzeti jogot kell alkalmaznia.

(3) Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, az európai uniós védjegy bíróság a székhelye szerinti államnak azokat az eljárási szabályait alkalmazza, amelyek irányadók a nemzeti védjegyekkel összefüggő azonos tárgyú perekben.”

A 2004/48/EK irányelv

6 A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) „Tárgy” című 1. cikke értelmében:

„Ez az irányelv azokról az intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról szól, amelyek a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen irányelv alkalmazásában a »szellemi tulajdonjogok« magukban foglalják az iparjogvédelmi jogokat.”

7 Ezen irányelv „Hatály” című 2. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A közösségi vagy tagállami jogszabályokban esetlegesen foglalt eszközök sérelme nélkül – amennyiben azok kedvezőbbek a jogosultak számára – az ebben az irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat a 3. cikkkel összhangban alkalmazni kell a közösségi jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése [helyesen: szellemitulajdonjog-sértés] esetén.”

8 Az említett irányelv „Intézkedések, eljárások és jogorvoslatok” című II. fejezete tartalmazza többek között az irányelv „Általános kötelezettség” című 3. cikkét, amelynek (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezeknek az intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak ezen túlmenően hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek [helyesen: visszatartó hatásúnak] kell lenniük, és úgy kell őket alkalmazni, hogy a jogszerű kereskedelemnek ne állítsanak korlátokat, és hogy az azokkal való visszaélés esetére biztosítékok rendelkezésre álljanak.”

A lengyel jog

9 Az 1964. november 17-i ustawa – Kodeks postępowania cywilnego (a polgári perrendtartásról szóló törvény) 325. §-ának az alapügyre alkalmazandó szövegváltozata a következőket tartalmazza:

„Az ítélet rendelkező részének tartalmaznia kell a bíróság megnevezését, a bírák, a hivatalvezető és – beavatkozása esetén – az ügyész nevét, a tárgyalás és az ítélethirdetés napját és helyét, a felek nevét és az ügy tárgyát, valamint a bíróságnak a felek kérelmeiről hozott döntését.”

10 A polgári perrendtartásról szóló törvény 758. §-a alapján a sądy rejonowe (kerületi bíróságok), valamint az e bíróságok mellett működő bírósági végrehajtók járnak el a végrehajtási ügyekben.

11 E törvénykönyv 767. §-a értelmében:

„(1) Ha a törvény másként nem rendelkezik, a bírósági végrehajtó intézkedéseivel szemben a sąd rejonowy (kerületi bíróság) előtt lehet jogorvoslattal élni. Jogorvoslattal lehet élni a bírósági végrehajtó mulasztása esetén is. A jogorvoslatot a bírósági végrehajtó hivatalának illetékességi területén eljáró bíróság bírálja el.

(2) A jogorvoslatot az a fél vagy más olyan személy nyújthatja be, akinek jogait a bírósági végrehajtó cselekménye vagy mulasztása megsértette vagy veszélyeztette.

[...]”

12 Az említett törvény 840. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az adós keresettel kérheti a végrehajtható okirat részben vagy egészben történő hatályon kívül helyezését vagy végrehajtásának korlátozását, ha:

1) vitatja a végrehajtási záradék kiállítását megalapozó tényeket, különösen amennyiben vitatja a bírósági határozattól eltérő, egyszerű végrehajtható okirattal megállapított kötelezettség fennállását, vagy ha a kötelezettség átruházását azt igazoló hivatalos okirat fennállása ellenére vitatja;

2) az egyszerű végrehajtható okirat kiállítását követően olyan esemény következett be, amelynek következtében a kötelezettség megszűnt vagy a végrehajtása lehetetlenné vált; ha az okirat bírósági határozat, az adós a keresetét alapíthatja az eljárás lezárását követően bekövetkezett tényekre, a szolgáltatás teljesítésére vonatkozó kifogásra, amennyiben az adott ügyben az e kifogásra való hivatkozás a törvény erejénél fogva elfogadhatatlan volt, valamint a beszámítási kifogásra is. [...]"

13 A fent említett törvény 843. §-ának (3) bekezdése a következőket írja elő:

„A felperesnek a keresetében minden olyan kifogást fel kell tüntetnie, amelyet ebben a szakaszban felhozhat, ellenkező esetben azokat a későbbi eljárásban nem érvényesítheti.”

14 A polgári perrendtartás 1050. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a kötelezett olyan cselekmény elvégzésére köteles, amelyet más személy nem végezhet el, és amelynek teljesítése kizárólag az ő akaratától függ, az a bíróság, amelynek illetékességi területén a cselekményt el kell végezni, a jogosult kérelmére és a felek meghallgatását követően határidőt állapít meg a kötelezettnek a cselekmény elvégzésére, pénzbírság terhe mellett, ha azt a kitűzött határidőn belül nem teljesíti.

[...]

(3) Ha a kötelezett részére valamely cselekmény elvégzésére megállapított határidő anélkül jár le, hogy a kötelezett azt teljesítette volna, a bíróság a jogosult kérelmére pénzbírságot szab ki a kötelezettel szemben, és ezzel egyidejűleg a cselekmény elvégzésére új határidőt állapít meg, megnövelt összegű pénzbírság terhe mellett.”

15 A polgári perrendtartás 1051. §-ának (1) bekezdésében az alábbiakat mondja ki:

„Ha a kötelezettet arra irányuló kötelezettség terheli, hogy valamely cselekménytől tartózkodjon, vagy hogy ne akadályozza valamely cselekmény jogosult által történő elvégzését, az a bíróság, amelynek illetékességi területén a kötelezett nem teljesítette kötelezettségét, a jogosult kérelmére pénzbírság megfizetésére kötelezi, miután meghallgatta a feleket és megállapította, hogy a kötelezett nem teljesítette kötelezettségét. A bíróság ugyanígy jár el, ha a jogosult új kérelmet nyújt be”.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

16 A Harman audiovizuális eszközöket, többek között hangszórókat, fejhallgatókat, fülhallgatókat és audiorendszereket gyárt. A tulajdonát képező JBL és HARMAN európai uniós védjegyekkel ellátott termékeinek Lengyelország területén történő értékesítésére megállapodást kötött egy forgalmazóval.

17 Az AB a Harman termékeit forgalmazza a lengyel piacon, amelyeket a Harman szerződéses forgalmazójától eltérő beszállítótól vásárol.

18 A Harman keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság, a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) előtt védjegyei bitorlásának abbahagyása iránt, és azt kérte, hogy az eljáró bíróság általános jelleggel tiltsa meg az AB számára az említett védjegyekkel ellátott olyan hangszórók, fej- és fülhallgatók, valamint csomagolásaik behozatalát, forgalmazását, importálását, eladásra való felkínálását, reklámozását, valamint tárolását, amelyeket korábban nem

a Harman hozott forgalomba, illetve nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térség (EGT) területén. Ezen túlmenően a Harman azt kérte, hogy kötelezzék az AB-t ezen áruk, valamint csomagolásaik forgalomból való kivonására és megsemmisítésére.

- 19 Védekezésül az AB a védjegyoltalom kimerülésének elvére hivatkozott, és lényegében a szállítótól kapott azon biztosítékra hivatkozik, hogy a szóban forgó áruknak a lengyel piacra történő behozatala nem sérti Harman védjegyeit, mivel az árukat a Harman hozta forgalomba, illetve az ő kifejezett hozzájárulásával hozták forgalomba az EGT területén.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy csak a Harman által használt termékjelölési rendszerek segítségével nem mindig állapítható meg az egyes termékek célpiaca. Ahhoz, hogy biztosan meg lehessen állapítani, hogy egy adott terméket az EGT-piacra szántak-e, szükség lenne a Harman tulajdonában lévő adatbázisra.
- 21 E bíróság szerint az AB elméletileg a beszállítójához fordulhat, hogy információkat szerezzen az értékesítési lánc korábbi szakaszaiban közreműködő gazdasági szereplők kilétéről. Mivel azonban a beszállítók rendszerint nem hajlandók felfedni a beszerzési forrásaikat, nehogy elveszítsék a megrendeléseket, nem valószínű, hogy az AB kap erről információt.
- 22 Márpedig szerinte a lengyel bíróságoknak az a gyakorlata, hogy az európai uniós védjegy bitorlása miatti keresetnek helyt adó határozataik rendelkező részében „olyan árukra” hivatkoznak, „amelyeket korábban nem a felperes (az európai uniós védjegy jogosultja) hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén”. Ez a megfogalmazás a végrehajtási eljárás szakaszában nem teszi lehetővé az eljárás tárgyát képező áruk azonosítását azon árukhoz képest, amelyek a védjegyoltalom kimerülésére vonatkozó kivétel hatálya alá tartoznak. Így e határozatok rendelkező része valójában nem különbözik a már a törvény rendelkezéseiből is eredő általános kötelezettségtől.
- 23 E bírói gyakorlat miatt a védjegybitorlási per alperese nem tudja önként végrehajtani a védjegybitorlást megállapító határozatot, és a polgári perrendtartás 1050. és 1051. §-a alapján szankcionálható. Ez a gyakorlat ráadásul a legtöbb esetben az összes áru lefoglalását eredményezi, beleértve azokat is, amelyek a kizárólagos védjegyjog megsértése nélkül vannak forgalomban.
- 24 Hasonlóképpen, amint az többek között a polgári perrendtartás 767., 840. és 843. §-ából is kitűnik, a védjegybitorlási per alperesének a biztosítási intézkedés iránti eljárásban és a végrehajtási eljárásban több jogi akadályt kell leküzdenie ahhoz, hogy sikeresen tiltakozzon az elrendelt intézkedésekkel szemben, és csak korlátozott eljárási biztosítékokkal rendelkezik.
- 25 Először is, a polgári perrendtartás 767. §-ának megfelelően a bírósági végrehajtó intézkedéseivel szemben csak akkor lehet jogorvoslattal élni, ha a bírósági végrehajtó nem tartotta tiszteletben a végrehajtási eljárásra vonatkozó eljárási szabályokat. Az ilyen jogorvoslattal tehát nem dönthető el, hogy a védjeggyel ellátott árut a védjegyjogosult hozta-e forgalomba, illetve az ő kifejezett hozzájárulásával hozták-e forgalomba az EGT-ben.
- 26 Másodsor, a bitorlási per alperesének nincs lehetősége arra, hogy a polgári perrendtartás 840. §-a szerinti keresetet nyújtson be, mivel az ilyen típusú jogorvoslat nem szolgálhat a végrehajtható okiratnak minősülő bírósági határozat tartalmának tisztázására.

- 27 Harmadszor, a lengyel jogtudományban uralkodó álláspont szerint a végrehajtásra hatáskörrel rendelkező bíróság meghallgathatja a feleket, de a polgári perrendtartás 1051. §-a értelmében nem folytathat le bizonyításfelvételt annak megállapítása érdekében, hogy a bitorlási per alperese a végrehajtható okirat tartalmának megfelelően járt-e el.
- 28 Negyedszer, a polgári perrendtartás 843. §-ának (3) bekezdése értelmében a végrehajtási eljárás során benyújtott keresetében az adósnak meg kell neveznie minden kifogást, amelyet fel tud hozni, ellenkező esetben elveszíti a jogot, hogy azokat az eljárás későbbi szakaszában felhozza.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint ezért fennáll annak veszélye, hogy a védjegybitorlást megállapító határozatok rendelkező részének megfogalmazására vonatkozó ezen bírósági gyakorlat korlátozza az áruk szabad mozgásának bírói védelmét.
- 30 E körülmények között a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 36. cikk második mondatát a [2017/1001] rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével, valamint az [EUSZ] 19. cikke (1) bekezdésének [második albekezdésével] összefüggésben, hogy azokkal ellentétes a tagállami bíróságok azon gyakorlata, amely szerint a bíróságok:

- a védjegyjogosult arra irányuló követelésének eleget téve, hogy tiltsák meg az európai uniós védjeggyel ellátott áruk behozatalát, forgalomba hozatalát, eladásra való felkínálását, importálását, reklámozását, valamint rendeljék el ezen áruk piacról történő kivonását vagy megsemmisítését,
- az európai uniós védjeggyel jelölt áruk lefoglalására irányuló biztosítási intézkedés iránti eljárásban való határozathozatal során;

a határozatok szövegében »olyan árukra« hivatkoznak, »amelyeket nem a védjegyjogosult hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az [EGT-]ben«, aminek következtében annak megállapítása, hogy mely európai uniós védjeggyel ellátott tárgyakra vonatkoznak az előírt kötelezések és tilalmak (vagyis annak megállapítása, hogy mely tárgyakat nem a védjegyjogosult hozott vagy nem az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az [EGT-]ben), a határozat általános megfogalmazására tekintettel a végrehajtó hatóságra van bízva, e hatóság az említett megállapításokat a védjegyjogosult nyilatkozataira, vagy az általa előterjesztett eszközökre (köztük informatikai eszközökre és adatbázisokra) alapozva teszi meg, a végrehajtó hatóság fenti megállapításai bíróság előtti, érdemi eljárásban való megtámadásának lehetősége pedig az alperest a biztosítási intézkedés iránti eljárásban, valamint a végrehajtási eljárásban megillető jogi eszközök jellegére tekintettel kizárt vagy korlátozott?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 31 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez érdemi választ adjon. Erre figyelemmel adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. A

Bíróság ezenkívül figyelembe vehet olyan uniós jogi szabályokat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdéseiben nem hivatkozott (2022. szeptember 8-i RTL Television ítélet, C-716/20, EU:C:2022:643, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 32 A tagállamok azon kötelezettségét illetően, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében foglaltak szerint az uniós jog által szabályozott területeken hatékony jogvédelmet biztosítsanak, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jogra önmagában az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikke alapján lehet hivatkozni, anélkül hogy annak tartalmát más uniós jogi rendelkezéseknek vagy a tagállamok belső jogi rendelkezéseinek pontosítaniuk kellene, e jog valamely adott ügyben való elismerése pedig azt feltételezi – amint az a Charta 47. cikkének első bekezdéséből kitűnik –, hogy az e jogra hivatkozó személy az uniós jog által biztosított jogokra és szabadságokra hivatkozik (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i État luxembourgeois [Adózással kapcsolatos információk iránti kérelemmel szembeni jogorvoslati jog] ítélet, C-245/19 és C-246/19, EU:C:2020:795, 54. és 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Emlékeztetni kell továbbá egyrészt arra, hogy 1. cikke értelmében a 2004/48 irányelv a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükséges valamennyi intézkedésre, eljárásra és jogorvoslatra vonatkozik, másrészt hogy ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően ezeket az uniós jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése esetén alkalmazni kell.
- 34 A 2017/1001 rendelet 129. cikkének (3) bekezdése értelmében az európai uniós védjegy bíróság a székhelye szerinti államnak azokat az eljárási szabályait alkalmazza, amelyek irányadók a nemzeti védjegyekkel összefüggő azonos tárgyú perekben. Ebből következően a védjegy bitorlási per alperesének a bírósági határozat végrehajtásának szakaszában rendelkezésre álló eljárási garanciákat a 2004/48 irányelvre tekintettel is értékelni kell.
- 35 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az előterjesztő bíróság egyetlen kérdése lényegében arra vonatkozik, hogy a 2017/1001 rendeletnek az EUMSZ 36. cikk második mondatával, a Charta 47. cikkével, valamint a 2004/48 irányelvvvel összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az a bírósági gyakorlat, hogy az európai uniós védjegy bitorlási keresetnek helyt adó határozat rendelkező részét olyan megfogalmazással látják el, amely általános jellegénél fogva a határozat végrehajtására illetékes hatóságra bízva annak megállapítását, hogy az említett határozat mely árukra vonatkozik.
- 36 Ezt a kérdést úgy kell érteni, hogy három részből áll. Az első része az európai uniós védjegy oltalom kimerülésére és az áruk szabad mozgásának védelméből eredő követelményekre vonatkozik. A második része azokra a követelményekre vonatkozik, amelyeknek a 2004/48 irányelv értelmében a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükséges intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak meg kell felelniük. A harmadik része a tagállamoknak egyrészt az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony bírói jogvédelem biztosításához szükséges jogorvoslati lehetőségek megteremtésére vonatkozó kötelezettségére, másrészt a Charta 47. cikkének megfelelően a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítására vonatkozó kötelezettségére vonatkozik.
- 37 Az első részt illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikke olyan kizárólagos jogot biztosít az európai uniós védjegy jogosultjának, amely alapján az többek között bármely harmadik személynek megtilthatja, hogy a védjegyével ellátott árut a beleegyezése nélkül

importálja, eladásra felkínálja, forgalomba hozza, vagy e célból birtokban tartsa (lásd analógia útján: 2015. július 16-i TOP Logistics és társai ítélet, C-379/14, EU:C:2015:497, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 38 E rendelet 15. cikkének (1) bekezdése kivételt állít fel e szabály tekintetében, amikor kimondja, hogy a védjegyjogosult joga kimerül, amennyiben az áruk általa, illetve az ő hozzájárulásával kerültek forgalomba hozatalra az EGT területén (lásd analógia útján: 2011. július 14-i Viking Gas ítélet, C-46/10, EU:C:2011:485, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 E rendelkezés megfogalmazása megfelel a Bíróság által hozott azon ítéletekben alkalmazott szövegnek, amelyek az EK 30. cikk és az EK 36. cikk (később EK 28. és EK 30. cikk, jelenleg EUMSZ 34. cikk és EUMSZ 36. cikk) értelmezésekor elismerték a védjegyjogok kimerülésének elvét az uniós jogban. Az említett rendelkezés így tehát átveszi a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatát, miszerint a valamely tagállam jogszabályai alapján oltalom alatt álló védjegy jogosultja nem hivatkozhat e jogszabályokra annak érdekében, hogy megtiltsa egy olyan termék behozatalát vagy forgalmazását, amelyet valamely másik tagállamban ő maga hozott forgalomba, vagy amelyet az ő hozzájárulásával hoztak forgalomba (lásd analógia útján: 2017. december 20-i Schweppes ítélet, C-291/16, EU:C:2017:990, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 A védjegyoltalom kimerülésére vonatkozó ezen ítélkezési gyakorlat, amely az EUMSZ 36. cikken alapul, a 2017/1001 rendelet 15. cikkéhez hasonlóan a védjegyjogok védelméhez fűződő alapvető érdekeket kívánja összeegyeztetni az áruk belső piacon belüli szabad mozgásához fűződő érdekekkel, így tehát ezt a két, azonos eredmény elérésére irányuló rendelkezést azonos módon kell értelmezni (lásd analógia útján: 2017. december 20-i Schweppes ítélet, C-291/16, EU:C:2017:990, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Az ezen alapvető érdekek közötti megfelelő egyensúly biztosítása érdekében az európai uniós védjegyoltalom kimerülésére – mint a védjegyoltalom alóli kivételre – való hivatkozás lehetőségét több szempontból is korlátozták.
- 42 Először is, a 2017/1001 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése a védjegyjogosult által vagy hozzájárulásával forgalomba hozott áruk tekintetében a védjegyoltalom kimerülésének elvét nem a forgalombahozatal helyétől függetlenül, hanem kizárólag az EGT-n belül forgalomba hozott áruk tekintetében rögzíti (lásd ebben az értelemben: 1998. július 16-i Silhouette International Schmied ítélet, C-355/96, EU:C:1998:374, 21., 26. és 31. pont).
- 43 Annak pontosításával, hogy az EGT-n kívüli forgalomba hozatal nem meríti ki a védjegyjogosult azon jogát, hogy megakadályozza ezeknek az áruknak a hozzájárulása nélküli behozatalát, a jogalkotó lehetővé tette a védjegyjogosult számára, hogy ellenőrizze a védjeggyel ellátott áruk EGT-n belüli első forgalomba hozatalát (lásd analógia útján: 2001. november 20-i Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Másodsor, a védjeggyel ellátott árukat nem lehet „az EGT területén belül forgalomba hozott” árunak tekinteni, ha a védjegyjogosult eladási szándékkal importálta őket az EGT területére, illetve ha az EGT területén belül – saját vagy társult vállalkozások boltjaiban – eladásra kínálta a fogyasztóknak, csak nem sikerült eladnia őket (lásd ebben az értelemben: 2004. november 30-i Peak Holding ítélet, C-16/03, EU:C:2004:759, 44. pont).

- 45 Harmadszor, a Bíróság kimondta, hogy a jogosult hozzájárulásának ezenkívül a termék minden olyan példányára vonatkoznia kell, amely tekintetében a védjegyoltalom kimerülésére hivatkoznak. Az tehát még nem elegendő, hogy a védjegyjogosult az EGT piacán már forgalmaz olyan árukat, amelyek azonosak vagy hasonlóak azokhoz, amelyek tekintetében a védjegyoltalom kimerülésére hivatkoznak (lásd ebben az értelemben: 1999. július 1-jei Sebago és Maison Dubois ítélet, C-173/98, EU:C:1999:347, 21. és 22. pont).
- 46 Negyedszer, a védjegyjogosultnak a 2017/1001 rendelet 9. cikkéből következő, a védjegyével ellátott áruk harmadik személyek általi importálásának megtiltására vonatkozó kizárólagos jogáról való lemondásával egyenértékű hozzájárulást oly módon kell kifejezésre juttatni, hogy abból egyértelműen kiderüljön az e jogról való lemondás szándéka (lásd ebben az értelemben: 2001. november 20-i Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, 41. és 45. pont).
- 47 Az erre irányuló szándék rendszerint a hozzájárulás kifejezett kinyilvánításával valósul meg. Mindazonáltal az áruk szabad mozgásának védelméből eredő követelmények annak megállapításához vezették a Bíróságot, hogy e szabály még kiigazítható (lásd ebben az értelemben: 2009. október 15-i Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ítélet, C-324/08, EU:C:2009:633, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Így tehát nem zárható ki, hogy bizonyos esetekben, még ha a szóban forgó áruk EGT-n belüli első forgalombahozatalára a védjegyjogosult kifejezett hozzájárulása nélkül került is sor, a lemondási szándéka hallgatólagosan lehet következtetni a forgalomba hozatal megelőzően, azzal egyidejűleg vagy azt követően fennálló olyan tényezők vagy körülmények alapján, amelyek a nemzeti bíróság álláspontja szerint is egyértelműen arra utalnak, hogy a jogosult jogáról lemondott (lásd ebben az értelemben: 2001. november 20-i Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, 46. pont; 2009. október 15-i Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ítélet, C-324/08, EU:C:2009:633, 25–27. pont).
- 49 A hallgatólagos hozzájárulás ugyanakkor nem következhet pusztán a védjegyjogosult hallgatásából. A hallgatólagos hozzájárulás nem következhet továbbá abból sem, hogy a védjegyjogosult nem közölte, hogy ellenzi az EGT-n belüli forgalomba hozatal, és hogy az áruk nincsenek ellátva az EGT-ben történő forgalomba hozatal tilalmára vonatkozó jelzéssel, a hallgatólagos hozzájárulás meglétére vonatkozó bizonyíték tekintetében alkalmazandó követelmények pedig nem tesznek elvi különbséget annak alapján, hogy a kezdeti forgalmazásra az EGT-n belül vagy azon kívül került-e sor (lásd ebben az értelemben: 2001. november 20-i Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, 55. és 56. pont, 2009. október 15-i Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ítélet, C-324/08, EU:C:2009:633, 28. pont).
- 50 Végül ötödször megállapítható, hogy főszabály szerint a védjegyoltalom kimerülésére hivatkozó gazdasági szereplőre hárul annak bizonyítása, hogy a védjegyoltalom kimerülésének alkalmazási feltételei teljesülnek. Ezt a szabályt azonban ki kell igazítani olyan esetben, amikor az a jogosult számára lehetővé tenné a nemzeti piacok elzárását, elősegítve ezzel a tagállamok közötti árkülönbségek fenntartását (lásd ebben az értelemben: 2017. december 20-i Schweppes ítélet, C-291/16, EU:C:2017:990, 52. és 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 A bizonyítási teher ilyenfajta kiigazítására különösen kizárólagos forgalmazási rendszer esetén van szükség (2003. április 8-i Van Doren + Q ítélet, C-244/00, EU:C:2003:204, 39. pont).

- 52 A 2017/1001 rendeletnek az EUMSZ 36. cikkel és a Bíróságnak a jelen ítélet 38–40. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatával összefüggésben értelmezett 15. cikkének (1) bekezdéséből így tehát az következik, hogy az a gazdasági szereplő, akivel szemben az európai uniós védjegy jogosultja bitorlási keresetet indított, védekezése érdekében jogosult arra hivatkozni és azt bizonyítani, hogy az e védjeggyel ellátott, védjegybitorlási keresettel érintett árukat a védjegyjogosult hozta, illetve az ő hozzájárulásával hozták forgalomba az EGT-ben. Amint az a jelen ítélet előző pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az említett gazdasági szereplőnek abban az esetben is lehetőséget kell adni arra, hogy a bizonyítási teher az ő javára módosuljon, ha a Bíróság ítélkezési gyakorlatában e tekintetben előírt feltételek teljesülnek.
- 53 Ezzel szemben a Bíróságnak a jelen ítélet 44. és 49. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatából nem következik, hogy a védjegyjogosult köteles lenne a termékeire olyan jelölési rendszert alkalmazni, amelynek segítségével minden egyes termék esetében meg lehetne állapítani, hogy az EGT piacára szánták-e.
- 54 Minthogy ugyanis – amint arra a főtanácsnok az indítványának 76. pontjában lényegében rámutatott – az uniós jogban nincsenek olyan rendelkezések, amelyek értelmezése – figyelembe véve a rendelkezés megfogalmazását, szöveggörnyezetét, valamint annak a szabályozásnak a célkitűzéseit, amelynek az részét képezi – ilyen megoldáshoz vezethetne, a párhuzamos forgalmazási hálózat eredeti beszállítójára vonatkozó információk felkutatása tekintetében a védjegybitorlási per alperese részéről felmerülő nehézségek megállapítása önmagában véve nem képezhet jogalapot a védjegyjogosult ilyen jellegű kötelezésének igazolására.
- 55 Ezenkívül minden ilyen kötelezettség indokolatlanul korlátozná a jogosult azon lehetőségét, hogy az utolsó pillanatban megváltoztassa az adott termék számára eredetileg tervezett célpiacot.
- 56 Az előterjesztett kérdés második részét illetően rá kell mutatni arra, hogy a szellemi tulajdonjogok – köztük a 2017/1001 rendelet 9. cikkében foglalt kizárólagos jog – tiszteletben tartásának eljárásjogi vonatkozásait főszabály szerint a 2004/48 irányelvvel harmonizált nemzeti jog szabályozza, amely – amint az különösen az irányelv 1–3. cikkéből is kitűnik – a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükséges intézkedésekre, eljárásokra és jogorvoslatokra vonatkozik. Következésképpen az európai uniós védjegy bitorlása miatt indított keresetekre vonatkozó valamennyi nemzeti eljárásnak tiszteletben kell tartania ezen irányelv rendelkezéseit.
- 57 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy az előterjesztő bíróság által a jelen ügyben feltett kérdés konkrét tárgyát képező eljárásjogi szempontot nem szabályozza a 2004/48 irányelv, mivel nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a bitorlási keresetekre vonatkozó bírósági határozatok rendelkező részének megfogalmazására irányulna. Ez a kérdés tehát az eljárási autonómia elvéhez tartozik, amely a feltett kérdés harmadik részének tárgyát képezi.
- 58 E harmadik részt illetően úgy tűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság okozati összefüggést észlel az alapeljárást megszüntető határozat rendelkező részének megfogalmazása és az alperest a végrehajtás szakaszában esetlegesen érő állítólagos hátrányok között. Márpedig meg kell állapítani, hogy ezek a hátrányok a bitorlási keresetet követően, a végrehajtási eljárásból következően merülnek fel.

- 59 Ezért meg kell vizsgálni, hogy az a tény, hogy az alperes a végrehajtási szakaszban a nemzeti jog alapján korlátozott jogorvoslati és eljárási garanciákkal rendelkezik, ellentétes-e a hatékony bírói jogvédelem uniós jog által előírt követelményeivel, és ezáltal az uniós jog egységességével és hatékonyságával.
- 60 A jogalanyok uniós jogból eredő jogai hatékony bírói védelmének elve a tagállamok közös alkotmányos hagyományain nyugvó uniós jogi alapelv, amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.) 6. és 13. cikke rögzít, és amelyet jelenleg a Charta 47. cikke is megerősít (2021. december 21-i Randstad Italia ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 61 A Charta 47. cikkében előírt hatékony jogorvoslathoz való jog lényeges tartalma egyéb tényezők mellett magában foglalja azt, hogy e jog jogosultja olyan bírósághoz fordulhasson, amely hatáskörrel rendelkezik az uniós jog által számára biztosított jogok tiszteletben tartásának biztosítására, ennek érdekében pedig az előtte folyamatban lévő ügy szempontjából releváns valamennyi ténybeli és jogi körülmény vizsgálatára (2020. október 6-i État luxembourgeois [Adózással kapcsolatos információk iránti kérelemmel szembeni jogorvoslati jog] ítélet, C-245/19 és C-246/19, EU:C:2020:795, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 Ezenkívül a fegyveregyenlőség elve, amely velejárója magának a tisztességes eljárás fogalmának, és amelynek célja az eljárásban részt vevő felek közötti egyensúly annak lehetővé tételével történő biztosítása, hogy a bírósághoz benyújtott valamennyi dokumentumot az eljárásban részt vevő bármelyik fél megvizsgálhassa és vitathassa, szerves részét képezi a Charta 47. cikkében foglalt, a magánszemélyek uniós jogból származó jogait érintő hatékony bírósági védelem elvének. Ez az elv többek között azt is magában foglalja, hogy észszerű lehetőséget kell biztosítani valamennyi félnek arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve a bizonyítékait is, amelyek mellett nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben (lásd ebben az értelemben: 2014. július 17-i Sánchez Morcillo és Abril García ítélet, C-169/14, EU:C:2014:2099, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. február 10-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld [Elévülési idő] ítélet, C-219/20, EU:C:2022:89, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve az uniós jog alapvető elvének minősül. Sértené ezt az elvet, ha valamely bírósági határozat olyan tényeken vagy iratokon alapulna, amelyekről maguk a felek vagy a felek valamelyike nem szerezhetett tudomást, és amelyekről ezáltal álláspontjukat sem adhatták elő (2014. november 12-i Guardian Industries és Guardian Europe kontra Bizottság ítélet, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a védelemhez való jog tiszteletben tartását minden olyan, egy adott személy ellen indított eljárásban, amelynek eredménye az adott személyt hátrányosan érintő intézkedés lehet, garantálni kell akkor is, ha a szóban forgó eljárásra semmilyen konkrét szabály nem vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2007. szeptember 13-i Land Oberösterreich és Ausztria kontra Bizottság ítélet, C-439/05 P és C-454/05 P, EU:C:2007:510, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 Mindemellett – az adott területre vonatkozó uniós szabályozás sérelme nélkül – a jogorvoslati lehetőségeket érintő eljárásjogi szabályok meghozatala az eljárási autonómia elve alapján az egyes tagállamok belső jogrendjébe tartozik, azzal a feltétellel azonban, hogy az uniós jog hatálya alá

tartozó helyzetekben e szabályok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a hasonló jellegű belső jogi helyzetekre vonatkozóknál (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (2021. december 21-i *Randstad Italia* ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 66 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szolgáltatott információk alapján a vonatkozó nemzeti eljárásjogi rendelkezések nem sértik az egyenértékűség elvét.
- 67 A tényleges érvényesülés elvét illetően pedig emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy a nemzeti jogban megállapítottaktól eltérő jogorvoslati lehetőségeket hozzanak létre, kivéve azonban azt az esetet, ha a szóban forgó nemzeti jogrend egészéből az következik, hogy nem létezik olyan bírósági jogorvoslat, amellyel akár közvetett módon biztosítható lenne a jogalanyok uniós jogból eredő jogainak tiszteletben tartása, illetve ha a jogalanyok bírósághoz fordulásának az lenne az egyetlen módja, hogy kénytelenek lennének jogot sérteni (2021. december 21-i *Randstad Italia* ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 Hangsúlyozni kell továbbá, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében minden olyan esetben, amikor felmerül a kérdés, hogy valamely nemzeti eljárási rendelkezés lehetetlenné vagy rendkívül nehézé teszi-e az uniós jog alkalmazását, azt kell megvizsgálni, hogy e rendelkezés milyen helyet foglal el az egész eljárásban, továbbá hogyan zajlik az eljárás, és a különböző nemzeti fórumok előtt milyen sajátosságokkal rendelkezik. Ebből a szempontból adott esetben azokat az alapelveket is figyelembe kell venni, amelyek a nemzeti igazságszolgáltatási rendszer alapjául szolgálnak, mint például a védelemhez való jog, a jogbiztonság elve, valamint az eljárás szabályos lefolytatásának elve (2022. március 10-i *Grossmania* ítélet, C-177/20, EU:C:2022:175, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. május 17-i *SPV Project 1503* és társai ítélet, C-693/19 és C-831/19, EU:C:2022:395, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 Márpedig az a gazdasági szereplő, aki egy uniós védjeggyel ellátott, a védjegyjogosult által vagy az ő hozzájárulásával az EGT-ben forgalomba hozott termékekkel rendelkezik, az áruk EUMSZ 34. és EUMSZ 36. cikk által biztosított szabad mozgásából, valamint a 2017/1001 rendelet 15. cikkének (1) bekezdéséből származtat olyan jogokat, amelyeket a nemzeti bíróságoknak védelemben kell részesíteniük (lásd ebben az értelemben: 1968. december 19-i *Salgoil* ítélet, 13/68, EU:C:1968:54, 676. o.; 2015. június 11-i *Berlington Hungary* és társai ítélet, C-98/14, EU:C:2015:386, 105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 70 Mindazonáltal a jelen ítélet 65. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatban elismert eljárási autonómia elvére tekintettel és a 2004/48 irányelv rendelkezéseire is figyelemmel az uniós jog nem képezheti akadályát annak a bírósági gyakorlatnak, hogy európai uniós védjegybitorlási keresetnek helyt adó határozat rendelkező részét általánosan fogalmazzák meg, feltéve hogy az alperes az EUMSZ 34. és 36. cikke, valamint a 2017/1001 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján hivatkozott jogai tekintetében hatékony bírói jogvédelemben részesül.
- 71 Ezért ha a nemzeti bíróság az európai uniós védjegybitorlási keresetnek helyt adó határozatainak rendelkező részében köteles általános megfogalmazással megjelölni azokat az árukat, amelyeket nem a védjegyjogosult hozott, illetve nem az ő hozzájárulásával hoztak forgalomba az EGT területén, akkor az alperesnek a végrehajtási szakaszban rendelkeznie kell a tisztességes eljárás valamennyi garanciájával annak érdekében, hogy hatékonyan vitatni tudja a védjegyjogosult

kizárólagos jogainak sérelmét vagy veszélyeztetését, és felléphessen az olyan áru példányok lefoglalásával szemben, amelyek tekintetében a védjegyjogosult kizárólagos jogai kimerültek, és amelyek ezért szabadon forgalmazhatók az EGT területén.

- 72 Ami a kérdést előterjesztő bíróság által jelzett azon körülményt illeti, hogy a Harman adatbázisaihoz való hozzáférés hiányában az AB számára objektíve nem lehetséges annak bizonyítása, hogy az általa megvásárolt árut a Harman hozta forgalomba, illetve a Harman hozzájárulásával hozták forgalomba az EGT területén, szükségesnek bizonyulhat, amint arra a főtanácsnok indítványának 90. pontjában rámutatott, hogy – még ha a kizárólagos forgalmazás fennállása nem is bizonyított – az illetékes végrehajtó hatóság vagy adott esetben az ezen hatóság aktusai elleni jogorvoslat elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróság módosítsa a bizonyítási terhet, amennyiben az érintett áruk forgalmazását érintő sajátos körülmények fényében úgy találják, hogy a jelen ítélet 50. pontjában említett, bizonyítási teherre vonatkozó szabály a védjegyjogosult számára lehetővé tenné a nemzeti piacok elzárását, elősegítve ezzel a tagállamok közötti árkülönbségek fenntartását.
- 73 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2017/1001 rendelet 15. cikkének (1) bekezdését az EUMSZ 36. cikk második mondatával, a Charta 47. cikkével, valamint a 2004/48 irányelvvel összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a bírósági gyakorlat, hogy az európai uniós védjegybitorlási keresetnek helyt adó határozat rendelkező részét olyan megfogalmazással látják el, amely általános jellegénél fogva a határozat végrehajtására illetékes hatóságra bízva annak meghatározását, hogy az említett határozat mely árukra vonatkozik, amennyiben a végrehajtási eljárásban az alperesnek lehetősége van megtámadni az eljárás alá vont áruk meghatározását, a bíróságnak pedig lehetősége van a 2004/48 irányelvben foglalt rendelkezések betartása mellett megvizsgálni és eldönteni, hogy mely árut hozott a védjegyjogosult vagy az ő hozzájárulásával más személy ténylegesen forgalomba az EGT-ben.

A költségekről

- 74 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (1) bekezdését az EUMSZ 36. cikk második mondatával, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével, valamint a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az a bírósági gyakorlat, hogy az európai uniós védjegybitorlási keresetnek helyt adó határozat rendelkező részét olyan megfogalmazással látják el, amely általános jellegénél fogva a határozat végrehajtására illetékes hatóságra bízva annak meghatározását, hogy az említett határozat mely árukra vonatkozik, amennyiben a

végrehajtási eljárásban az alperesnek lehetősége van megtámadni az eljárás alá vont áruk meghatározását, a bíróságnak pedig lehetősége van a 2004/48 irányelvben foglalt rendelkezések betartása mellett megvizsgálni és eldönteni, hogy mely árukat hozott a védjegyjogosult vagy az ő hozzájárulásával más személy ténylegesen forgalomba az Európai Gazdasági Térségben.

Aláírások